

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)

15 päivänä joulukuuta 2010*

Asioissa T-219/09 ja T-326/09,

Gabriele Albertini, kotipaikka Milano (Italia), ja 62 muuta Euroopan parlamentin jäsentä tai entistä jäsentä, joiden nimet mainitaan liitteessä, edustajinaan asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja E. Marchal,

kantajina asiassa T-219/09,

ja

Brendan Donnelly, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja E. Marchal,

kantajana asiassa T-326/09,

vastaan

Euroopan parlamentti, asiamiehinään aluksi H. Krück, A. Pospíšilová Padowska ja G. Corstens, sittemmin N. Lorenz, Pospíšilová Padowska ja M. Corstens,

vastaaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa unionin yleistä tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen liitteessä VIII mainitun (vapaaehtoisen) lisäeläkejärjestelmän muuttamisesta 9.3. ja 1.4.2009 tehdyt Euroopan parlamentin päätökset,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja I. Pelikánová (esittelevä tuomari) sekä tuomarit K. Jürimäe ja M. van der Woude,

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 Euroopan parlamentin puhemiehistö (jäljempänä puhemiehistö) on Euroopan parlamentin elin. Parlamentin työjärjestyksen 22 artiklan otsikkona, siinä muodossa kuin sitä sovelletaan nyt käsiteltävän asian tosiseikkoihin, oli ”Puhemiehistön tehtävät”, ja sen 2 kohdan mukaan puhemiehistö ratkaisee muun muassa parlamentin jäseniä koskevat taloudelliset, organisatoriset ja hallinnolliset kysymykset.

- 2 Tällä perusteella puhemiehistö on hyväksynyt Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevat säännöt (jäljempänä kuluja ja korvauksia koskevat säännöt).
- 3 Puhemiehistö hyväksyi 12.6.1990 Euroopan parlamentin jäsenten (vapaaehtoisen) lisäeläkejärjestelmän säännöt (jäljempänä 12.6.1990 hyväksytyt säännöt), jotka ovat kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen VII liitteessä.
- 4 Edellä mainituissa 12.6.1990 hyväksytyissä säännöissä, sellaisina kuin niitä sovellettiin maaliskuussa 2009, määrättiin muun muassa seuraavaa:

”1 artikla

1. Jäsenten asemaa koskevien yhteisten sääntöjen laatimiseen asti ja rajoittamatta liitteiden I ja II mukaisia eläkeoikeuksia Euroopan parlamentin jäsenellä, joka on suorittanut vapaaehtoista eläkemaksua vähintään kahden vuoden ajan, on toimensa päätyttyä oikeus elinikäiseen eläkkeeseen, jota maksetaan sitä päivämäärää seuraavan kalenterikuukauden ensimmäisestä päivästä alkaen, jona hän täyttää kuusikymmentä vuotta.

--

2 artikla

1. Eläkkeen määrä on 3,5 prosenttia 40 prosentista Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomarin peruspalkasta täyttä palvelusvuotta kohden ja yksi kahdestoistaosa tästä määrästä täyttä kuukautta kohden.

2. Eläkkeen enimmäismäärä on 70 prosenttia (ja vähimmäismäärä 10,5 prosenttia) 40 prosentista Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomarin peruspalkasta.
3. Eläke lasketaan ja maksetaan euroina.

3 artikla

Entiset jäsenet tai alle 60-vuotiaana toimensa jättäneet jäsenet voivat pyytää eläkkeensä maksamista välittömästi tai koska tahansa toimen jättämisen ja 60 ikävuoden välillä, edellyttäen, että he eivät ole alle 50-vuotiaita. Tässä tapauksessa eläke lasketaan 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja kertomalla se jäsenen ikää eläkkeensaamishetkellä koskevalla kertoimella seuraavassa esitetyn taulukon mukaisesti –.

4 artikla (eläkkeen osan maksaminen kertasuorituksena)

1. Vapaaehtoisen eläkejärjestelmän jäsenelle tai entiselle jäsenelle voidaan maksaa edellä olevan 2 artiklan 1 kohdan perusteella lasketuista eläkeoikeuksista enintään 25 prosenttia kertasuorituksena.
2. Tämä vaihtoehto on valittava ennen sitä päivää, jolloin eläkkeen maksaminen alkaa, eikä sitä voi muuttaa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun enimmäismäärän mukainen kertasuoritus ei saa vaikuttaa jäsenen jälkeenjääneen puolison tai huollettavana olevien lapsien eläke-oikeuksiin tai alentaa niitä.
4. Kertasuorituksen laskemisperusteena käytetään jäsenen ikää eläkkeen maksun alkaessa seuraavan taulukon mukaisesti – –.
5. Kertasuoritus lasketaan ja maksetaan euroina. Se on maksettava ennen ensimmäistä eläkemaksua.

– –”

- 5 Lisäeläkerahasto luotiin siten, että Euroopan parlamentin kvestorit perustivat ASBL ”Fonds de pension – députés au Parlement européen” -nimisen rahaston (jäljempänä ASBL), joka puolestaan perusti Luxemburgin oikeuden mukaisesti vaihtuvapääomaisen sijoitusyhtiön (SICAV), joka oli nimeltään ”Fonds de pension – Députés au Parlement européen, Société d’Investissement à Capital Variable” ja jonka tehtävänä oli sijoitusten tekninen hallinnointi.
- 6 Parlamentin jäsenten asemaa koskevat säännöt hyväksyttiin Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta 28.9.2005 tehdyllä Euroopan parlamentin päätöksellä 2005/684/EY, Euratom (EUVL L 262, s. 1), joka tuli voimaan seitsemännen lainsäädäntökauden ensimmäisenä päivänä 14.7.2009.
- 7 Parlamentin jäsenten asemaa koskevilla säännöillä otettiin käyttöön Euroopan parlamentin jäseniä koskeva lopullinen eläkejärjestelmä, jonka nojalla heillä on maksuja suorittamatta oikeus vanhuuseläkkeeseen 63 vuotta täytettyään.

- 8 Parlamentin jäsenten asemaa koskevissa säännöissä määrätään lisäeläkejärjestelmään sovellettavista väliaikaisista toimenpiteistä. Päätöksen 27 artiklassa säädetään tästä seuraavaa:

”1. Parlamentin perustaman vapaaehtoisen eläkerahaston toimintaa jatketaan näiden sääntöjen voimaantulon jälkeen niiden jäsenten tai entisten jäsenten osalta, jotka jo ovat hankkineet tähän rahastoon liittyviä oikeuksia tai odotusoikeuksia.

2. Hankitut oikeudet ja odotusoikeudet säilyvät täysimääräisinä. Parlamentti voi antaa määräyksiä uusien oikeuksien tai odotusoikeuksien hankintaa koskevista ehdoista.

3. Jäsenet, jotka saavat korvausta[, joista heidän asemaansa koskevissa säännöissä määrätään], eivät voi hankkia vapaaehtoiseen eläkerahastoon liittyviä uusia oikeuksia tai odotusoikeuksia.

4. Rahastoon eivät pääse mukaan ne jäsenet, jotka valitaan parlamenttiin ensimmäisen kerran näiden sääntöjen voimaantulon jälkeen.

— —”

- 9 Puhemiehistö hyväksyi 19.5. ja 9.7.2008 tekemillään päätöksillä Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeet (EUVL 2009, C 159, s. 1; jäljempänä soveltamisohjeet). Soveltamisohjeiden 73 artiklan nojalla ne tulivat voimaan samana päivänä kuin jäsenten asemaa koskevat säännöt eli 14.7.2009.

10 Soveltamisohjeiden 74 artiklassa määrätään, että kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen voimassaolo lakkaa jäsenten asemaa koskevien sääntöjen voimaantulopäivänä, sanotun kuitenkin rajoittamatta IV osassa esitettyjä siirtymämääryksiä.

11 Soveltamisohjeiden 76 artiklassa ”Lisäeläke” määrätään seuraavaa:

”1. Kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen liitteen VII nojalla myönnetyn (vapaaehtoisen) lisäeläkkeen maksamista jatketaan mainitun liitteen mukaisesti henkilöille, jotka ovat saaneet kyseistä eläkettä ennen jäsenten asemaa koskevien sääntöjen voimaantulopäivää.

2. Ennen jäsenten asemaa koskevien sääntöjen voimaantulopäivää edellä mainitun liitteen VII nojalla saadut eläkeoikeudet säilyvät. Ne suoritetaan mainitun liitteen määräysten mukaisesti.

3. Vuonna 2009 valittu jäsen voi hankkia uusia oikeuksia tai odotusoikeuksia edellä mainitun liitteen VII nojalla myös jäsenten asemaa koskevien sääntöjen voimaantulopäivän jälkeen,

- a) jos hän on toiminut Euroopan parlamentin jäsenenä jonkin aiemman vaalikauden aikana; ja
- b) jos hän on jo saanut tai oli saamassa oikeuksia tai odotusoikeuksia lisäeläkejärjestelmästä; ja
- c) jos jäsenvaltio, josta hänet on valittu Euroopan parlamenttiin, on päättänyt häntä koskevista poikkeavista säännöksistä jäsenten asemaa koskevien sääntöjen 29 artiklan mukaisesti tai jos jäsen on jäsenten asemaa koskevien sääntöjen 25 artiklan mukaisesti itse valinnut kansallisen järjestelmän; ja

- d) jos hänellä ei ole oikeutta kansalliseen tai eurooppalaiseen eläkkeeseen Euroopan parlamentin edustajantoimen hoitamisen nojalla.

4. Jäsen suorittaa maksuosuutensa lisäeläkejärjestelmään henkilökohtaisista varoistaan.”

Tosiseikat

- ¹² Puhemieshistö päätti (jäljempänä 9.3.2009 tehty päätös) 9.3.2009 todettuaan lisäeläke-
rahaston taloudellisen tilanteen heikentyneen
- ”perustaa työryhmän – – joka tapaa eläke rahaston hallituksen edustajia tilanteen arvioimiseksi;
 - keskeyttää välittömästi turvaamis- ja varotoimenä mahdollisuuden soveltaa kulu-
ja ja korvauksia koskevien sääntöjen liitteessä VII olevia 3 ja 4 artiklaa;
 - että puhemieshistö tutkii nämä turvaamistoimet uudelleen seuraavassa kokouk-
sesssa todettujen tosiseikkojen sekä työryhmän yhteydenottojen ja toteamusten
tulosten perusteella.”

13 Puhemiehistö päätti 1.4.2009 muuttaa 12.6.1990 hyväksyttyjä sääntöjä (jäljempänä 1.4.2009 tehty päätös). Muutokset sisältävät muun muassa seuraavat toimenpiteet:

- eläkeiän korottaminen seitsemännen lainsäädäntökauden ensimmäisestä päivästä – eli 14.7.2009 – lähtien 60 vuodesta 63 vuoteen (12.6.1990 hyväksyttyjen sääntöjen 1 artikla);
- eläkeoikeuksien osittaista maksamista kertasuorituksena koskevan mahdollisuuden välitön kumoaminen (12.6.1990 hyväksyttyjen sääntöjen 3 artikla);
- varhaiseläkkeelle 50 vuoden iästä lähtien jäämistä koskevan mahdollisuuden välitön kumoaminen (12.6.1990 hyväksyttyjen sääntöjen 4 artikla).

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

14 Asiassa T-219/09 65 lisäeläkejärjestelmän jäsenenä olevaa Euroopan parlamentin jäsentä ja ASBL nostivat asiassa T-219/09 kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 19.5.2009 jättämällä kannekirjelmällä.

15 Asiassa T-326/09 nostettiin kanne unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 10.8.2009 jätetyllä kannekirjelmällä.

- 16 Parlamentti esitti työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti oikeudenkäyntiväitteet molemmissa asioissa unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 11.9. ja 16.11.2009 toimittamallaan erillisillä asiakirjoilla.
- 17 Asioiden T-219/09 kantajat esittivät huomautuksensa oikeudenkäyntiväitteestä 30.10.2009. Kantajat Balfe ja Colom I Naval sekä ASBL vaativat siinä yhteydessä, että niiden todettaisiin peruuttaneen kanteensa. Lisäksi asian T-219/09 kantajat pyysivät, että tämä asia yhdistettäisiin asiaan T-326/09 ja asiaan T-439/09, John Robert Purvis vastaan parlamentti.
- 18 Parlamentti esitti huomautuksensa kanteen osittaisesta peruuttamisesta asiassa T-219/09 ja yhdistämisvaatimuksesta 19.11.2009. Asioiden T-326/09 ja T-439/09 kantajat eivät esittäneet huomautuksia yhdistämisvaatimuksesta.
- 19 Unionin yleisen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan asiassa T-219/09, Balfe ym. vastaan parlamentti, 18.12.2009 antamalla määräyksellä (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) Richard Balfe, Joan Colom I Naval ja ASBL poistettiin kantajien luettelosta kyseisessä asiassa.
- 20 Asian T-326/09 kantaja esitti huomautuksensa oikeudenkäyntiväitteestä 7.1.2010.
- 21 Unionin yleisen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja määräsi asianosaisia kuultuaan 18.3.2010 antamallaan määräyksillä oikeudenkäynnin lykkäämisestä nyt käsiteltävissä asioissa siihen saakka kunnes tutkimisedellytysten täyttymisestä annetaan ratkaisu asiassa T-532/08, Norilsk Nickel Harjavalta ja Umicore vastaan komissio, ja asiassa T-539/08, Etimine ja Etiproducs vastaan komissio.

22 Sen jälkeen kun tämä ratkaisu oli annettu asiassa T-532/08, Norilsk Nickel Harjavalta ja Umicore vastaan komissio, ja asiassa T-539/08, Etimine ja Etiproducts vastaan komissio, 7.9.2010 annetuilla määräyksillä (Kok., s. II-3959 ja Kok., s. II-4017), asianosaisia kehoitettiin ottamaan kantaa päätelmiin, joita siitä pitäisi niiden mielestä tehdä nyt käsiteltävissä asioissa. Parlamentti esitti huomautuksensa 8.11.2010 ja kantajat 10.11.2010.

23 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa parlamentin puhemiehistön 9.3. ja 1.4.2009 tekemät päätökset ja
- velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 Parlamentti vaatii oikeudenkäyntiväitteeseen, että unionin yleinen tuomioistuin

- jättää kanteen tutkimatta ja
- velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25 Kantajat vaativat huomautuksissaan oikeudenkäyntiväitteestä, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa asiassa T-219/09 Richard Balfen, Joan Colom I Navalín ja ASBL:n peruuttaneen kanteensa ja
- hyväksyy molemmissa asioissa niiden kannekirjelmissä esitetyt vaatimukset.

Oikeudellinen arviointi

- 26 Unionin yleinen tuomioistuin pitää kantajien asiassa T-219/09 esittämän yhdistämisvaatimuksen osalta hyödyllisenä yhdistää mainittu asia asiaan T-326/09 tämän määräyksen antamista varten, sillä näissä kahdessa asiassa tulee esiin samoja kysymyksiä tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä.
- 27 Työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi asianosaisen hakemuksesta ratkaista tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa. Saman artiklan 3 kohdan mukaan jatkokäsittely on suullinen, jollei unionin yleinen tuomioistuin toisin päättä. Nyt käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin katsoo saaneensa asiakirja-aineiston tarkastelusta riittävästi tietoja ratkaistakseen asian kuulematta asianosaisten suullisia selvityksiä.

Kanteen kohde

- 28 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että koska kantajien asiassa T-219/09 esittämä vaatimus siitä, että kantajien Richard Balfen, Joan Colom I Navalín ja ASBL:n kanteen peruuttaminen todettaisiin, on hyväksytty edellä 19 kohdassa mainitulla asiassa Balfe ym. vastaan parlamentti annetulla määräyksellä, sillä ei ole enää kohdetta.
- 29 Kuten parlamentti on lisäksi esittänyt kumoamiskanteiden kohteesta, ilman että kantajat olisivat tätä vastustaneet, 9.3.2009 tehty päätös oli vain väliaikainen, koska siinä muuttamatta 12.6.1990 annettujen sääntöjen 3 ja 4 artiklan sisältöä keskeytettiin niiden soveltaminen. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että koska kyseiset artikkelit kumottiin tämän jälkeen 1.4.2009 tehdyllä päätöksellä välittömin vaikutuksin,

9.3.2009 tehty päätös on mitätöitynyt ja siten menettänyt kohteensa, joten se ei voi olla kumoamisvaatimuksen kohteena.

- ³⁰ Näin ollen kanteet on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin ne kohdistuvat 9.3.2009 tehtyyn päätökseen. Siten käsitteellä ”riidanalainen toimi” tarkoitetaan jäljempänä ainoastaan 1.4.2009 tehtyä päätöstä.

Oikeudenkäyntiväite

- ³¹ Parlamentti on esittänyt kolme oikeudenkäyntiväitettä. Se on vedonnut asiassa T-219/09 siihen, että ASBL:llä ei ole asiavaltuutta ja että 9.3. ja 1.4.2009 tehdyt päätökset eivät koske kantajia Richard Balfe ja Joan Colom I Naval. Se vetoaa lisäksi molemmissa asioissa siihen, että kanteet on jätettävä tutkimatta sen vuoksi, etteivät päätökset vaikuta kantajiin erikseen.

- ³² Kantajien Richard Balfen ja Joan Colom I Navalin sekä ASBL:n peruutettua kanteensa on tutkittava vain kolmas oikeudenkäyntiväite, jonka mukaan päätös ei koske kantajia erikseen.

Asianosaisten lausumat

- 33 Parlamentti väittää lähinnä, että 1.4.2009 tehty päätös on asetuksen luonteinen ja että se ei koske kantajia erikseen.
- 34 Parlamentti esittää, ettei 1.4.2009 tehtyä päätöstä ole osoitettu kantajille. Jotta heidän kanteensa voitaisiin tutkia, pitäisi näin ollen välttämättä osoittaa, että tämä toimi koskee heitä suoraan ja erikseen, ja nämä kaksi edellytystä ovat päällekkäisiä. Parlamentin mukaan 1.4.2009 tehdyn päätöksen ei voida katsoa koskevan kantajia erikseen.
- 35 Kantajat esittävät, että vaikka 9.3. ja 1.4.2009 tehdyt päätökset ovat asetuksen luonteisia, ne koskevat heitä suoraan ja erikseen, koska he ovat olleet kyseisten päätösten tekohetkellä riittävissä määrin yksilöitävissä. Kantajat korostavat lisäksi, että pääsihteerin puhemiesneuvoston jäsenille osoittamasta 1.4.2009 päivätystä muistiosta ilmenee, että puhemiesneuvosto otti heidän erityisen tilanteensa huomioon kyseiset päätökset tehdessään. Se on siis tarkoittanut tiettyjä adressaatteja, jotka on yksilöity heidän erityisen tilanteensa osalta hankittujen ja tulevien lisäläkeoikeuksien perusteella.

- 36 Kantajat arvioivat, ettei heitä vastaan voida vedota mahdollisuuteen riitauttaa tulevat 12.6.1990 hyväksytyjen sääntöjen täytäntöönpanotoimet, sellaisina kuin nämä säännöt ovat muutettuina heille osoitetulla 1.4.2009 tehdyllä päätöksellä.
- 37 He vetoavat tällä perusteella ensinnäkin periaatteeseen, jonka mukaan asia on voitava saada tehokkaasti käsitellyksi unionin tuomioistuimissa. Heidän mukaansa parlamentin tulevia täytäntöönpanotoimia, joiden tarkoituksena on hylätä lisäeläkehakemukset esimerkiksi siksi, ettei hakija ole saavuttanut 63 vuoden ikää, pitäisi pitää pelkästään 9.3. ja 1.4.2009 tehdyt päätökset vahvistavina toimina. Yhtäältä vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sellaista kumoamiskannetta, joka kohdistetaan vahvistavaan toimeen, jossa ainoastaan toistetaan aikaisemman, lopulliseksi tulleen toimen määräykset tai jossa ainoastaan täsmennetään tällaisen toimen johdonmukaista seurausta tuomatta esiin mitään uutta seikkaa, ei voida nostaa. Toisaalta siinä tapauksessa, että 9.3. ja 1.4.2009 tehtyjen päätösten täytäntöönpanoa koskevia päätöksiä ei pitäisi pitää vahvistavina päätöksinä, oikeuskäytännöstä ilmenee, että kun oikeutta nostaa kanne kyseisistä päätöksistä ei ole, sellaista niitä koskevaa lainvastaisuusväitettä, joka esitetään täytäntöönpanopäätöksistä nostetun kumoamiskanteen yhteydessä, ei myöskään voida tutkia. Jos siis oikeudenkäyntiväite hyväksyttäisiin, kantajat saattaisivat jäädä kokonaan vaille konkreettista ja tehokasta mahdollisuutta vedota oikeuksiinsa yhteisöjen tuomioistuimissa.
- 38 Kantajat vetoavat toiseksi hyvän oikeudenhoidon periaatteeseen sekä prosessiekonomian ja oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin periaatteisiin. Niiden mielestä olisi hyvän oikeudenhoidon ja prosessiekonomian periaatteiden vastaista velvoittaa kaikki parlamentin jäsenet panemaan kukin omalta osaltaan vireille kumoamismenettely kutakin sellaista yksittäispäätöstä vastaan, jonka parlamentti 9.3. ja 1.4.2009 tehtyjen päätösten perusteella tekee. Tällaisen velvoitteen asettaminen kantajille merkitsisi myös oikeusvarmuuden ja oikeudenkäynnin kohtuullisen keston periaatteiden loukkaamista. Lopuksi nyt käsiteltävien kanteiden jättäminen tutkimatta olisi oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin periaatteen vastaista, koska parlamentti vapautettaisiin siten velvollisuudesta noudattaa puhemiehistön 17.6.2009 antamaa sitoumusta, jonka

mukaan nyt käsiteltävissä asioissa annettavaa tuomiota sovelletaan kaikkiin lisäeläke-rahaston jäseniin.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

- ³⁹ Sen seikan suhteen, onko nyt käsiteltävän kanteen tutkimisedellytysten täyttymistä tutkittava EY 230 artiklan vai SEUT 263 artiklan perusteella, on aluksi muistutettava siitä, että kanteen tutkimisedellytysten täyttymistä koskeva kysymys on ratkaistava kanteen nostamispäivänä voimassa olleiden sääntöjen perusteella ja että kanteen tutkimisedellytyksiä arvioidaan kanteen nostamishetkellä eli silloin kun kannekirjelmä jätetään. Näin ollen sellaisen kanteen tutkimisedellytyksiä, joka on nostettu ennen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen voimaantulopäivää 1.12.2009, on arvioitava EY 230 artiklan perusteella (em. asiat *Norilsk Nickel Harjavalta ja Umicore v. komissio* sekä *Etimine ja Etiproducts v. komissio*, määräysten 70 ja 72 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- ⁴⁰ Koska kanteet on tässä tapauksessa nostettu 19.5. ja 10.8.2009, niiden tutkimisedellytyksiä on siis tutkittava EY 230 artiklan nojalla.
- ⁴¹ EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen hänelle osoitetusta päätöksestä tai päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen.
- ⁴² Tässä tapauksessa on asianosaisten kesken riidatonta, että vaikka riidanalainen toimi on otsikoitu ”pätöksi”, sitä sovelletaan yleisesti ja se on siten asetuksen luonteinen, koska sitä sovelletaan yleisesti parlamentin jäseniin tai henkilöihin, joista tulee vapaaehtoisen eläke-rahaston jäseniä. Unionin yleinen tuomioistuin yhtyy tähän

näkemykseen ja muistuttaa tässä yhteydessä siitä, että siihen, onko toimi asetuksen luonteinen, ei vaikuta se, että on mahdollista jollakin tarkkuudella määritellä niiden oikeussubjektien lukumäärä, joihin toimea sovelletaan tietyssä ajankohtana, tai jopa yksilöidä nämä oikeussubjektit, jos on selvää, että toimea sovelletaan sen tarkoituksen mukaisesti siinä objektiivisesti määritellyn oikeudellisen tilanteen tai tosiseikaston perusteella (ks. vastaavasti asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok., s. I-1853, Kok. Ep. XV, s. I-177, 18 kohta). Vaikka siis hyväksyttäisiin se, että niiden parlamentin jäsenen lukumäärä ja henkilöllisyys, joihin riidanalainen toimi vaikuttaa, voidaan määrittää toimea hyväksyttäessä, ei tämä estä pitämästä kyseistä toimea yleisesti sovellettavana toimenä. Kuten parlamentti perustellusti korostaa, riidanalainen toimi koskee näet kantajia vain sillä perusteella, että he ovat lisäeläkerahaston jäseniä, mikä on sen tarkoituksen eli 12.6.1990 hyväksytyjen sääntöjen muuttamisen mukaisesti objektiivisesti määritelty oikeudellinen tilanne.

⁴³ Riidanalaisen toimen soveltaminen yleisesti ei kuitenkaan estä sitä, että toimi voisi koskea tiettyjä luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä suoraan ja erikseen EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla (ks. erityisesti asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok., s. I-2501, 13 kohta; edellä 42 kohdassa mainittu asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 19 kohta; asia C-451/98, Antillean Rice Mills v. neuvosto, tuomio 22.11.2001, Kok., s. I-8949, 46 kohta; yhdistetyt asiat C-182/03 ja C-217/03, Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomio 22.6.2006, Kok., s. I-5479, 58 kohta ja asia T-43/98, Emesa Sugar v. neuvosto, tuomio 6.12.2001, Kok., s. II-3519, 47 kohta).

⁴⁴ Tässä tapauksessa on todettava, että riidanalainen toimi koskee kantajia suoraan, koska siinä ei anneta sen soveltamisesta vastaavalle parlamentin hallinnolle minkäänlaista harkintavaltaa (ks. vastaavasti edellä 43 kohdassa mainittu asia Emesa Sugar v. neuvosto, tuomion 48 kohta).

⁴⁵ Siitä kysymyksestä, koskeeko riidanalainen toimi kantajia erikseen, on muistettava, että jotta yhteisön toimielimen antaman yleisesti sovellettavan toimen voidaan katsoa

koskevan erikseen luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, kyseisen toimen on vaikuttava siihen sille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella se erottuu kaikista muista (asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok., s. 197, 223, Kok. Ep. I, s. 181; asia T-122/96, Federolio v. komissio, määräys 30.9.1997, Kok., s. II-1559, 59 kohta ja asia T-120/98, Alce v. komissio, määräys 29.4.1999, Kok., s. II-1395, 19 kohta).

- 46 Tältä osin se, että riidanalainen toimi heikentää oikeuksia, joihin kantajat voivat tulevaisuudessa vedota sillä perusteella, että he ovat lisäeläkerahaston jäseniä, ei merkitse sitä, että he erottuisivat kaikista muista toimijoista EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla, koska he ovat objektiivisesti määritellyssä tilanteessa, joka on verrattavissa kaikkien muiden kyseisen eläkerahaston jäseninä olevien parlamentin jäsenten tilanteeseen (ks. vastaavasti edellä 45 kohdassa mainittu asia Federolio v. komissio, määräyksen 67 kohta ja edellä 43 kohdassa mainittu asia Emesa Sugar v. neuvosto, tuomion 50 kohta). Näin ollen kantajat eivät ole esittäneet näyttöä siitä, että heille aiheutuisi sellaista poikkeuksellista vahinkoa, jonka vuoksi he erottuisivat muista lisäeläkerahaston jäseninä olevista parlamentin jäsenistä.
- 47 Kantajat väittävät kuitenkin, että puhemiehistö olisi ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä ottanut huomioon heidän erityisen tilanteensa.
- 48 Tältä osin on muistutettava siitä, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan se, että yhteisön toimielimellä on erityisten säännösten nojalla velvollisuus ottaa huomioon suunnittelemansa toimen vaikutukset tiettyjen yksityisten tilanteeseen, voi yksilöidä nämä yksityiset (asia 11/82, Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomio 17.1.1985, Kok., s. 207, 28–31 kohta ja asia C-152/88, Sofrimport v. komissio, tuomio 26.6.1990, Kok., s. I-2477, 11–13 kohta).

- 49 On kuitenkin todettava, että silloin kun riidanalainen toimi toteutettiin, missään yhteisön oikeussäännössä ei veloitettu puhemiehistöä ottamaan huomioon kantajien erityistä tilannetta. Myöskään riidanalaisen toimen kohdista, joita kantajat siteeraavat tukeakseen tätä perustelua, ei ilmene, että puhemiehistö olisi ottanut huomioon kenenkään kantajan erityistä tilannetta, vaan niissä päinvastoin viitataan parlamentin jäseniin, joita päätös koskee, vain yleisluonteisin sanamuodoin, kuten ”ne harvat parlamentin jäsenet, [jotka] voivat – – edelleen suorittaa maksuja rahastoon saadakseen uusia oikeuksia”, ”jäsenet, jotka ovat suorittaneet maksuja vapaaehtoiseen eläkerahastoon” tai ”kyseiset jäsenet”.
- 50 Tämä kantajien väite on näin ollen hylättävä.
- 51 Edellä esitetyn perusteella riidanalainen toimi ei koske kantajia erikseen EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla.
- 52 Kantajien muut perustelut eivät voi kumota tätä päätelmää. Ensinnäkin tehokasta oikeutta saattaa asia yhteisöjen tuomioistuinten käsiteltäväksi koskevasta periaatteesta on muistutettava, kuten parlamentti on perustellusti todennut, että perustamissopimuksella luodun laillisuusvalvontajärjestelmän mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen asetuksesta ainoastaan, jos se koskee häntä sekä suoraan että erikseen. Vaikka tätä jälkimmäistä edellytystä onkin tulkittava tehokasta oikeussuojaa koskevan periaatteen valossa ottaen huomioon eri tekijät, joiden perusteella kantaja voidaan yksilöidä (ks. esim. yhdistetyt asiat 67/85, 68/85 ja 70/85, Van der Kooy v. komissio, tuomio 2.2.1988, Kok., s. 219, Kok. Ep. IX, s. 307, 14 kohta; edellä 43 kohdassa mainittu asia Extramet Industrie v. neuvosto, tuomion 13 kohta ja edellä 43 kohdassa mainittu asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 19 kohta), tällaisen tulkinnan perusteella kyseistä edellytystä, josta määrätään nimenomaisesti

perustamissopimuksessa, ei voida poistaa ilman, että ylitettäisiin yhteisöjen tuomioistuimille perustamissopimuksella myönnetty toimivalta (asia C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomio 25.7.2002, Kok., s. I-6677, 44 kohta).

- 53 Vaikka siis oletettaisiin, että tässä tapauksessa kanteet, joita kantajat mahdollisesti tulevaisuudessa nostavat yksittäispäätöksistä, joilla on hylätty riidanalaisen toimen nojalla lisäeläkkeen saamista 60 vuoden iästä lähtien koskevia hakemuksia, olisi jätettävä tutkimatta, tämä ei voisi johtaa siihen, että nyt käsiteltävät kanteet pitäisi EY 230 artiklan neljännen kohdan vastaisesti tutkia.
- 54 Toiseksi edellä 52 kohdassa mainitussa vakiintuneessa oikeuskäytännössä vahvistettujen periaatteiden mukaisesti hyvän oikeudenhoidon ja prosessiekonomian periaatteiden soveltaminen, johon kantajat vetoavat, ei voi olla hyväksyttävä peruste tutkia kanne, jossa ei noudateta EY 230 artiklan neljännessä kohdassa määrättyjä tutkimisedellytyksiä, koska muutoin ylitettäisiin unionin tuomioistuimille perustamissopimuksessa annettu toimivalta. Kumpikaan näistä periaatteista ei näet voi olla peruste poiketa perustamissopimuksessa määrätystä tuomioistuinten toimivallasta.
- 55 Kantajat väittävät kolmanneksi oikeusvarmuutta ja oikeudenkäynnin kohtuullista kestoja koskevien periaatteiden osalta ainoastaan, että se, että jokaisen on pantava omalta osaltaan vireille kumoamisenmenettely tulevista 1.4.2009 tehdyn päätöksen täytäntöönpanotoimista, aiheuttaa heille epävarmuutta. Tässä yhteydessä on riittävää huomauttaa, että epävarmuutta oikeudellisen kanteen lopputuloksesta ei voida sellaisenaan rinnastaa oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen. Kantajien esittämistä perusteluista ei myöskään ilmene, millä tavoin oikeudenkäynnin kohtuullisen keston

periaatetta voisi loukata se, että heidän on riitautettava 1.4.2009 tehdyn päätöksen soveltamistoimet eikä itse päätöstä suoraan. Oikeudenkäynnin keston kohtuullisuutta voidaan näet loogisesti arvioida vasta oikeudenkäynnin päättyessä.

- 56 Neljänneksi kantajien esittämästä ”oikeudenkäynnin oikeudenmukaisuutta koskevas-
ta periaatteesta” ja kantajien olettamuksesta, jonka mukaan puhemiehistön 17.6.2009
tekemä päätös, jonka mukaan asiassa T-219/09 annettavaa tulevaa tuomiota sovel-
letaan kaikkiin vapaaehtoisen eläkerahaston jäseniin, osoittaa parlamentin tahdon
siihen, että asiakysymykset ratkaistaan tässä oikeudenkäynnissä, on todettava, että
vastaajan tällainen tahto ei voi sitoa unionin yleistä tuomioistuinta, kun se arvioi nyt
käsiteltävien kanteiden tutkimisedellytysten täyttymistä. Tässä yhteydessä on muis-
tutettava siitä, että EY 230 artiklassa vahvistetut kanteiden tutkimisedellytykset ovat
ehdottomia prosessinedellytyksiä (asia C-313/90, CIRFS ym. v. komissio, tuomio
24.3.1993, Kok., s. I-1125, Kok. Ep. XIV, s. I-95, 19–23 kohta; asia T-239/94, EISA
v. komissio, tuomio 24.10.1997, Kok., s. II-1839, 26 ja 27 kohta; asia T-263/97, GAL
Penisola Sorrentina v. komissio, määräys 13.4.2000, Kok., s. II-2041, 37 kohta), joten
asianosaiset eivät voi määrätä niistä.

- 57 Näin ollen kanteet on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

- 58 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asi-
anosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vas-
tapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, heidät on velvoitettava
korvaamaan oikeudenkäyntikulut parlamentin vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) **Asiat T-219/09 ja T-326/09 yhdistetään määräyksen antamista varten.**
- 2) **Kanteet jätetään tutkimatta.**
- 3) **Gabriele Albertini ja muut liitteessä mainitut 62 kantajaa sekä Brendan Donnelly vastaavat omista kuluistaan, ja heidät velvoitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 15 päivänä joulukuuta 2010.

kirjaaja
E. Coulon

puheenjohtaja
I. Pelikánová

LIITE

Javier Areitio Toledo, kotipaikka Madrid (Espanja),

Robert Atkins, kotipaikka Garstang (Yhdistynyt kuningaskunta),

Angelika Beer, kotipaikka Großkummerfeld (Saksa),

Georges Berthu, kotipaikka Longré (Ranska),

Guy Bono, kotipaikka Saint-Martin-de-Crau (Ranska),

Herbert Bosch, kotipaikka Bregenz (Itävalta),

David Bowe, kotipaikka Leeds (Yhdistynyt kuningaskunta),

Marie-Arlette Carlotti, kotipaikka Marseille (Ranska),

Ozan Ceyhun, kotipaikka Rüsselsheim (Saksa),

Giles Bryan Chichester, kotipaikka Ottery St Mary (Yhdistynyt kuningaskunta),

Brigitte Douay, kotipaikka Pariisi (Ranska),

Avril Doyle, kotipaikka Wexford (Irlanti),

Michl Ebner, kotipaikka Bozen (Italia),

Juan Manuel Fabra Valles, kotipaikka Madrid (Espanja),

Elisa Maria Ferreira, kotipaikka Porto (Portugali),

James Glyn Ford, kotipaikka Newnham on Severn (Yhdistynyt kuningaskunta),

Riccardo Garosci, kotipaikka Milano (Italia),

Bruno Gollnisch, kotipaikka Limonest (Ranska),

Ana Maria Rosa Martins Gomes, kotipaikka Colares-Sintra (Portugali),

Vasco Graça Moura, kotipaikka Benfica do Ribatejo (Portugali),

Françoise Grossetête, kotipaikka Saint-Étienne (Ranska),

Catherine Guy-Quint, kotipaikka Cournon d'Auvergne (Ranska),

Roger Helmer, kotipaikka Lutterworth (Yhdistynyt kuningaskunta),

William Richard Inglewood, kotipaikka Penrith (Yhdistynyt kuningaskunta),

Caroline Jackson, kotipaikka Abigdon (Yhdistynyt kuningaskunta),

Milos Koterec, kotipaikka Bratislava (Slovakia),

Urszula Krupa, kotipaikka Lodz (Puola),

Stefan Kuc, kotipaikka Varsova (Puola),

Zbigniew Kuźmiuk, kotipaikka Radom (Puola),

Carl Lang, kotipaikka Boulogne-Billancourt (Ranska),

Henrik Lax, kotipaikka Helsinki (Suomi),

Patrick Louis, kotipaikka Lyon (Ranska),

Minerva-Welpomen Malliori, kotipaikka Ateena (Kreikka),

Sergio Marques, kotipaikka Funchal (Portugali),

Graham Christopher Spencer Mather, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta),

Véronique Mathieu, kotipaikka Val d'Ajol (Ranska),

Marianne Mikko, kotipaikka Tallinna (Viro),

William Miller, kotipaikka Glasgow (Yhdistynyt kuningaskunta),

Elizabeth Montfort, kotipaikka Riom (Ranska),

Ashley Mote, kotipaikka Bindsted (Yhdistynyt kuningaskunta),

Christine Margaret Oddy, kotipaikka Coventry (Yhdistynyt kuningaskunta),

Reino Paasilinna, kotipaikka Helsinki (Suomi),

Bogdan Pęk, kotipaikka Krakova (Puola),

José Javier Pomés Ruiz, kotipaikka Pamplona (Espanja),

John Robert Purvis, kotipaikka Fife (Yhdistynyt kuningaskunta),

Luis Queiro, kotipaikka Lissabon (Portugali),

José Ribeiro E. Castro, kotipaikka Lissabon (Portugali),

Pierre Schapira, kotipaikka Pariisi (Ranska),

Pál Schmitt, kotipaikka Budapest (Unkari),

José Albino Silva Peneda, kotipaikka Maia (Portugali),

Grażyna Staniszevska, kotipaikka Bielsko-Biala (Puola),

Robert Sturdy, kotipaikka Wetherby (Yhdistynyt kuningaskunta),

Margie Sudre, kotipaikka La Possession (Ranska),

Robin Teverson, kotipaikka Tregony (Yhdistynyt kuningaskunta),

Nicole Thomas-Mauro, kotipaikka Épernay (Ranska),

Gary Titley, kotipaikka Bolton (Yhdistynyt kuningaskunta),

Witold Tomczak, kotipaikka Kepno (Puola),

Maartje van Putten, kotipaikka Amsterdam (Alankomaat),

Vincenzo Viola, kotipaikka Palermo (Italia),

Mark Watts, kotipaikka Ashford (Yhdistynyt kuningaskunta),

Thomas Wise, kotipaikka Lindslade (Yhdistynyt kuningaskunta),

Bernard Wojciechowski, kotipaikka Varsova (Puola).